

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10412/2022
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Тајане Матковић Стефановић, Тајане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Града Краљева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Краљева, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 914/22 од 12.04.2022. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 914/22 од 12.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 914/22 од 12.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1877/20 од 13.01.2022. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име стицања без основа у периоду од децембра 2012. године закључно са октобром 2020. године исплати 492.098,75 динара са законском затезном каматом од 01.11.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 914/22 од 12.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужби ради стицања без основа због неплаћене закупнине стана за период од децембра 2012. године закључно са октобром 2020. године, чији је тужилац носилац права коришћења. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда. Поред тога, тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа је 08.12.2020. године, а вредност предмета спора је 492.098,75 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић